

תצהיר

אני הח"מ, בנימין קסטנבוים נושא ת.ז. 200461960, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן מצהיר בכתב כדלקמן:

1. אבי המנוח קנה עסק בשם כרמיה – אמן תעשיות בשנת 2004. באותה עת הייתי נער בן 16.
2. העסק היה מפעל לייצור שמיכות וכריות, ובעיקר תפירת שמיכות ומילוי כריות בחומר סינתטי.
3. לאחר שאבא רכש את המפעל על שמו בלבד, הוא שינה את שם המפעל ל"כרמיה קסטנבוים טקסטיל בע"מ", ח.פ. מס' 513561985.
4. להורי נולדו 11 ילדים, אשר כמעט כולם עבדו בשלב זה או אחר בעסק של אבא, ואני הקטן באחים הבנים (יש לי עוד אחות קטנה ממני), הצטרפתי כעובד בעסק בערך בשנת 2010, בהיותי בן 22 (לאחר שירות אזרחי).
5. כשאני הצטרפתי, עו"ד סעיד כבר היה פועל במפעל. אני הצטרפתי ככח עוזר לאבא, ולמדתי את כל מה שצריך תוך כדי עבודה פיסית. עשיתי הכל, לרבות תפירה, נהג מסחרית, נהג משאית, סבלות וכי, ולא בחלתי בשום עבודה בעסק.
6. כרמיה טקסטיל היתה מפעל שהיה בעצם מפוצל לשני מקומות. בחוצות היוצר 25, אשקלון היה המפעל המרכזי – שם עשו את עיקר העבודה ושם עבדו כ-20 פועלים. ובראם 7, תל-אביב היה מפעל קטן לייצור כריות בלבד, וגם מחסן לאחסון סחורה להפצת סחורה לחנויות באזור המרכז. במפעל זה עבדו בד"כ אבא ועוד חמישה עובדים.
7. לעסק היתה משאית גדולה אחת (ועוד 3 מכוניות מסחריות), ואני הייתי הנהג על המשאית ונסעתי בין שני המפעלים ולחנויות כמעט מידי יום.
8. בשנת 2018 היה ריב משפחתי, סביב השליטה במפעל וחלוקת הרווחים. באותה עת עבדו במפעל שלושה אחים גדולים יותר ממני, אבא ואני. בעקבות הריב המשפחתי המפעל בעצם פוצל. המפעל באשקלון נסגר לגמרי והמגרש נמכר. המפעל בתל-אביב נותר בשליטתו של אבא בלבד, ואני נותרתי כבן היחיד שעוזר לאבא בדרך החדשה.
9. עוד קודם לכן בשנת 2017, חליתי, לצערי בסרטן הדם מסוג לימפומה. טופלתי כשנה בטיפולים כימותרפיים ועוד כשנה הייתי ב"שימור" בטיפול ביולוגי (בבלינסון).
10. כשחזרתי לתפקד, היה לי ברור כי במצבי הרפואי אני לא מוכן לעבוד באותה עבודה פיסית וקשה במפעל, והודעתי לאבא כי אני רוצה לפרוש ולסייע בדרך אחרת.
11. הקמתי חברה נפרדת לחלוטין, במרץ 2019, בשם "בנימין קסטנבוים ייבוא, שיווק והפצה בע"מ" ח.פ. מס' 515985042.
12. החברה היתה חברת שיווק בלבד. יצרתי קשרים עם חברות בחו"ל והתחלתי לייבא מוצרים מוגמרים כגון שמיכות, וכריות לסוגיהן. (זאת בניגוד למפעל של אבא, שעסק ביבוא חומרי גלם בלבד וייצור בארץ).
13. אני מכרתי גם את הסחורה המיובאת המוכנה מחו"ל, וגם מוצרים של אבא שיוצרו בארץ מחומרי גלם מיובאים.

27

14. משרדי החברה היו בכתובתי הרשומה בבית, ברח' אריה בן אליעזר 24, פתח-תקווה.
15. כאמור, שיווקתי גם סחורה של אבא, ובדרך הטבע, הייתי מגיע למפעל החברה הרבה פעמים, פשוט לקחת סחורה. במפעל אין משרדים, ולכן כל שיחה עם אבא הייתה באולם הייצור.
16. למותר לציין כי אני לא עבדתי במפעל של אבא, ולא היה לי כל מעמד, מלבד העובדה שהייתי לוקח סחורה מוכנה לצורך שיווק ומכירה. מעבר לזה, לא היה לי כל מגע עם הייצור עצמו.
17. קראתי את מה שעוודא סעיד כתב בכתב התביעה, ואני מצהיר כי לא הייתי מעבירו, לא הייתי מעסיקו, ורוב הזמן בכלל לא הייתי במפעל, כך שמוזר לי שהוא טוען טענות שקריות כאלו, (אולי הוא מתבלבל עם השנים שקדמו לשנת 2017, שאז אכן עשיתי כל זאת).
18. המכונה שעליה עוודא עבד היתה למיטב ידיעתי, לפחות 10 שנים במפעל, ועוודא היה בעל המקצוע הותיק, שלימד את כולם לעבוד עליה. אני בוודאי לא ידעתי לתת לו הנחיות לגביה, שכן הוא זה שהיה בעל המקצוע.
19. אני מעולם לא שילמתי לו, שכן לא עבד עבורי, אבל היו מקרים שאבא נעדר מהעבודה, עקב מצבו הבריאותי, ואז היה מבקש ממני לשלם לפועלים, כשעוודא היה מבקש מזומן, כפי שאפרט להלן.
20. אני רוצה להדגיש שוב, שאני כלל לא הייתי קשור למפעל הייצור ולא עסקתי בו, לפחות שנתיים קודם התאונה (בעצם מאז שחליתי). ביום התאונה רק באתי למפעל באזור השעה 11:00 בבוקר, העמסתי פורד טרנויט שלי בסחורה, אמרתי שלום לאבא והלכתי לכיוון הטרנזיט, כאשר לפתע שמעתי צעקה וראיתי את עוודא מחזיק את ידו וצועק כולו שותת דם. כמובן מיד ניסיתי לטפל בו והזמנתי אמבולנס תוך כדי חבישת ידו, ובזה מסתיים חלקי בתאונה.
21. עוודא סעיד היה מקבל שכר פעם בשבוע, בתקופות לחץ המפעל היה עובד גם ביום שישי, ולכן עוודא היה מבקש תשלום במזומן, שכן לא היה מספיק להגיע לבנק להפקיד את הצ'ק. (היה ישן במפעל – היה לו חדר משלו במפעל). כשעבד בשבוע רגיל עד יום חמישי בשעה 15:00. הרי היה עליו לנסוע הביתה לסופ"ש, ושוב לא היה מספיק להגיע לבנק, לכן שכרו שולם במזומן.
22. אבא נפטר ואינו יכול להתגונן, אך למיטב ידיעתי המכונה עליה עבד עוודא, היתה מכונה אוטומטית המטעינה את עצמה בסיבים. יש לה 2 כפתורים, אדום וירוק, האדום עוצר את ההעמסה והירוק מעמיס סיבים, ולא היתה כל סיבה לתחוב ידיים לתוך המכונה בעת שהינה עובדת.
23. שעות העבודה במפעל הינם תמיד מ-09:00 עד 18:00-19:00 עם הפסקת ארוחת בוקר וצהריים.
24. מהיכרותי את אבא, וכן מהתקופה שהייתי עובד במפעל, תמיד שילמנו בהתאם לתלושי השכר, ומעולם לא שילמנו בשחור לעובדים, שכן זו חוצאה לא מוכרת עבורינו. עוודא הרוויח בהתאם לתלושי השכר, כאשר כפי שהסברתי שילמו לו במזומן לנוחיותו ולבקשתו.
25. אני מצהיר כי תוכן תצהירי אמת.

?

200461960

בנימין קסטנבוים

נחמיה בן-אור (בנימין)

ולאחיו

הנני מאשר בזה כי ביום
7, רמת-גן, מר/גבי
כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונו
הצהרתו הנ"ל וחתם עליה בפני.

עו"ד

מדינת ישראל
משרד המשפטים - רשות התאגידים
רשם החברות והשותפויות

תעודת התאגדות חברה

וזאת לתעודה כי החברה:

בנימין קסטנבוים יבוא, שיווק והפצה בע"מ

**BINYAMIN KASTENBAUM IMPORT, MARKETING AND
DISTRIBUTION LTD**

שמספרה: 515985042

נתאגדה ונרשמה ביום 21/02/2019, ט"ז אדר תשע"ט.
על פי חוק החברות, התשנ"ט-1999, כחברה בערבון מוגבל.

ניתנה בירושלים ביום:

21/02/2019

ט"ז אדר תשע"ט

אייל גלובוס, עו"ד

רשם החברות והשותפויות

ראש רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
בארכיון משרד המשפטים - רשות התאגידים

בוצע על ידי: אורנה טורטן, עו"ד